

Nr 95.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1919 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående minimipris vid inköp för statens räkning av korn utav 1919 års skörd inom Jämtlands, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län samt angående inköp för statens räkning av år 1920 inom landet skördat vete, råg och korn.

(2:a avd.)

Jordbruksutskottet har i ett sammanhang förehaft två inom andra kammaren väckta, till utskottets förberedande behandling hänvisade motioner, nämligen

1) nr 2 av herr *Ericson* i Obergå m. fl., som hemställt, att riksdagen måtte besluta dels att för statens räkning från odlare inom landet inköpa de hos dem år 1920 skördade partier vete, vilka till staten hembjudas före den 1 juni 1921, till ett pris av 45 kronor per 100 kilogram fullt marknadsgill vara, dels att för statens räkning från odlare inom landet inköpa de hos dem år 1920 skördade partier råg, vilka till staten hembjudas före den 1 juni 1921, till ett pris av 44 kronor per 100 kilogram fullt marknadsgill vara, dels att för statens räkning från odlare inom landet inköpa de hos dem år 1920 skördade partier korn, vilka till staten hembjudas före den 1 juni 1921, till ett pris av 37 kronor per 100 kilogram fullt marknadsgill vara, under i övrigt samma bestämmelser som år 1918;

2) nr 243 av herr *Olsson* i Rösta, som begärt, att riksdagen måtte besluta att inom Jämtlands, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län vid inköp för statens räkning av korn från odlare inom dessa län i

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 10 saml. 59 häft. (Nr 95.)

likhet med förra året sättes ett minimipris av 33 kronor per 100 kilogram för fullt marknadsgill vara, med förbindelse för staten att verkställa uppköpen med tillämpande av en prisskala, som för vara av bästa kvalitet giver ett pris av 2 kronor högre eller således minst 35 kronor.

Beträffande de skäl, som åberopats till stöd för motionerna, hänvisa till dessa.

Utskottet.

I anledning av proposition nr 204 till 1918 års lagtima riksdag medgav riksdagen bland annat, att utfästelse meddelades *dels* att för statens räkning från odlare inom landet inköpa de hos dem åren 1918 och 1919 skördade partier vete, vilka till staten hembjödös före den 1 juni 1920, till ett pris av minst 39 kronor per 100 kilogram fullt marknadsgill vara, med förbindelse för staten att verkställa uppköpen med tillämpande av en prisskala, som för vara av bästa kvalitet gäve ett pris 2 kronor högre eller således minst 41 kronor; *dels* att för statens räkning från odlare inom landet inköpa de hos dem åren 1918 och 1919 skördade partier råg, vilka till staten hembjödös före den 1 juni 1920, till ett pris av minst 38 kronor per 100 kilogram fullt marknadsgill vara, med förbindelse för staten att verkställa uppköpen med tillämpande av en prisskala, som för vara av bästa kvalitet gäve ett pris 2 kronor högre eller således minst 40 kronor; *dels ock* att för statens räkning från odlare inom landet inköpa de hos dem år 1918 skördade partier korn, vilka till staten hembjödös före den 1 juni 1919, till ett pris av minst 33 kronor per 100 kilogram fullt marknadsgill vara med förbindelse för staten att verkställa uppköpen med tillämpande av en prisskala, som för vara av bästa kvalitet gäve ett pris 2 kronor högre eller således minst 35 kronor.

Förevarande motioner innebära *dels* utsträckt prisgaranti vid inköp för statens räkning från odlare av korn, som under år 1919 skördats i de fyra nordligaste länen, *dels* ock beträffande vete, råg och korn av 1920 års skörd inom hela landet medgivande till utfästelse av enahanda beskaffenhet, som, enligt vad ovan nämnts, beslöts av 1918 års lagtima riksdag.

Med anledning av de sålunda påyrkade åtgärderna till skydd för odlingen inom landet av nämnda sädesslag får utskottet erinra, att chefen för jordbruksdepartementet enligt bemyndigande den 11 februari 1919 tillkallat särskilda sakkunniga för att skyndsamt verkställa utredning och avgiva förslag angående avvecklingen av den statliga spannmålsregleringen och därmed sammanhängande förhållanden samt angående åtgärder för en sund utveckling av livsmedelshandeln efter

kristiden, avseende ett närmande mellan producenter och konsumenter av livsmedel i syfte att åstadkomma bättre avsättningsförhållanden och tillförsel.

Enligt vad utskottet inhämtat hava dessa sakkunniga den 17 mars 1919 till bemälda departementschef avgivit yttrande rörande bland annat frågan om utfästelse från statens sida av minimipris å korn av 1919 års svenska skörd. I ett den 30 april 1919 avgivit betänkande hava de sakkunniga vidare framlagt förslag i syfte att under avvecklingstiden bereda jordbruket skydd mot prisfall å bland annat här ifrågavarande tre sädesslag.

Då åtgärder i de av motionärerna angivna syftena sålunda på grund av åberopade betänkande äro föremål för Kungl. Maj:ts prövning, torde det förslag, Kungl. Maj:t med anledning härav inom kort kan komma att förelägga riksdagen, böra avvaktas.

Utskottet hemställer därför,

att förevarande motioner, nr 2 och nr 243 i andra kammaren, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 maj 1919.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: herrar greve Hamilton, greve Wachtmeister, Persson, Barthelson, Nilsson, Öberg, Johansson i Uppmälby, Lundström, Sävström, friherre Hermelin, Welander och Larsson.
